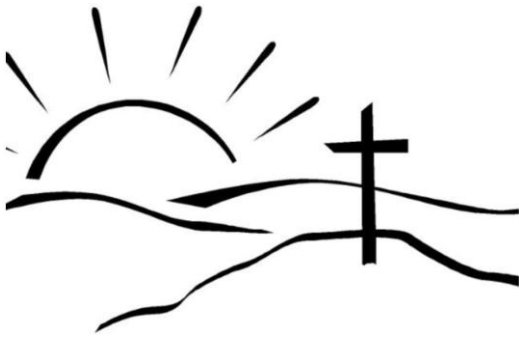

“Dan sal jou lig deurbreek soos die dageraad en jou genesing skielik uitspruit; en jou geregtigheid sal voor jou uit gaan, die heerlijkheid van die HERE jou agterhoede wees.”

6 Julie 2025

VREESLOOS MAAR NIE 'N VOLSTRUIS NIE

Openingsvraag:

Hoe hanteer jy slegte nuus?

Skriflesing

Rom 10:17

1953

Die geloof is dus uit die gehoor, en die gehoor is deur die woord van God.

AMP

So faith comes from hearing [what is told], and what is heard comes by the [preaching of the] message concerning Christ.

- *Positief: die Woord wat ek hoor kan my geloof bou.*
- *Negatief: dit wat ek hoor kan ook vrees aanbring*
- *Luister selektief.*
- *2 Kor 2:12-13 – “12Maar toe ek in Troas gekom het om die evangelie van Christus te verkondig, hoewel 'n deur vir my in die Here geopen was, het ek geen rus vir my gees gehad nie, omdat ek my broeder Titus nie aangetref het nie; 13maar ek het van hulle afskeid geneem en na Macedónië vertrek.”*
- *Paulus het oop deur gehad, maar sy hart was nie rustig nie. Want hy het ore in sy hart en stem binne in hom. Luister na die innerlike stem – die vrede stem.*

1. Feite is nie leuens nie

Mark 5:35-37

1953

35Terwyl Hy nog spreek, kom daar mense van die owerste van die sinagoge se huis en sê: U dogter is dood. Waarom val u die Meester nog lastig?

36Maar dadelik, toe Jesus die woord hoor wat gesprek is, sê Hy vir die owerste van die sinagoge: **Moenie vrees nie; glo net.**

37En Hy het niemand toegelaat om saam met Hom te gaan nie, behalwe Petrus en Jakobus en Johannes, die broer van Jakobus.

AMP

35While He was still speaking, some people came from the synagogue official's house, saying [to Jairus], “Your daughter has died; why bother the Teacher any longer?”

36Overhearing what was being said, Jesus said to the synagogue official, “**Do not be afraid; only keep on believing [in Me and my power].**”

37And He allowed no one to go with Him [as witnesses], except Peter and James and John the brother of James.

- *Feite is gebaseer op die hede en die verlede.*
- *Jesus en Jāirus het slegte nuus gehoor dat die dogtertjie dood is.*
- *Feite kan ons nie ignoreer nie, maar gevolgtrekkings a.g.v. slegte nuus is gevaarlik.*

2. Sprinkane eet nie druiwe nie

Num 13:1-2 & 17-20

1953

Bevel om twaalf manne te stuur om Kanaän te bespied.

1En die Here het met Moses gespreek en gesê:

2Stuur vir jou manne uit, dat hulle die land Kanaän wat Ek aan die kinders van Israel **sal gee**, kan verken. Van elke vaderlike stam moet julle een man stuur, elkeen 'n owerste onder hulle.

3En Moses het hulle uitgestuur uit die woestyn Paran, volgens die bevel van die Here — hulle almal manne wat hoofde was van die kinders van Israel.

4En dit is hulle name: Van die stam van Ruben: Sám-mua, die seun van Sakkur. 5Van die stam van Símeon: Safat, die seun van Hori. 6 Van die stam van Juda: Kaleb, die seun van Jefúnne. 7Van die stam van Íssaskar: Jígeal, die seun van Josef. 8Van die stam van Efraim: Hoséa, die seun van Nun. 9Van die stam van Benjamin: Palti, die seun van Rafu. 10Van die stam van Sébulon: Gáddiël, die seun van Sodi. 11Van die stam van Josef, vir die stam van Manasse: Gaddi, die seun van Susi. 12Van die stam van Dan: Ámmiël, die seun van Gemállí. 13Van die stam van Aser: Setur, die seun van Mígael. 14Van die stam van Náftali: Nagbi, die seun van Wofsi. 15Van die stam van Gad: Géhuel, die seun van Magi. 16Dit is die name van die manne wat Moses gestuur het om die land te verken; en Moses het Hoséa, die seun van Nun, Josua genoem.

17En Moses het hulle gestuur om die land Kanaän te verken en vir hulle gesê: Trek hier in die Suidland op en beklim die gebergte.

18En bekyk die land, hoe dit is, en die volk wat daarin woon, of dit sterk of swak, of dit min of baie is;

19en hoe die land is waar hulle in woon, of dit goed of sleg is; en hoe die stede is waar hulle in woon, laers of vestings;

20ook hoe die land is, of dit vet of skraal is, of daar bome in is of nie; en wees dapper en bring van die vrugte van die land saam. Dit was toe die tyd van die eerste druiwe.

21En hulle het opgetrek en die land verken van die woestyn Sin af tot by Rehob, na die ingang van Hammat —

22hulle het in die Suidland opgetrek en tot by Hebron gekom; en daar was Ahíman, Sesai en Talmai, die kinders van die Enakiete. En Hebron is sewe jaar voor Soan in Egipte gebou.

23 Daarop het hulle tot by die dal Eskol gekom en daar 'n rank met een tros druiwe afgesny, en twee het dit aan 'n draagstok gedra; ook van die granate en van die vye.

24Dié plek het hulle die dal Eskol genoem vanweë die tros wat die kinders van Israel daar afgesny het.

25En ná verloop van veertig dae het hulle teruggekom van die land te verken.

26En hulle het weggegaan en by Moses en Aäron en die hele vergadering van die kinders van Israel gekom in die woestyn Paran, in Kades, en aan hulle berig gebring, en aan die hele vergadering en hulle die vrugte van die land laat sien.

27En hulle het hom vertel en gesê: Ons het gekom in die land waarheen u ons gestuur het; en waarlik, dit loop oor van melk en heuning, en dít is sy vrugte.

28Maar die volk wat in die land woon, is sterk, en die stede is versterk en baie groot; en ons het daar ook die kinders van die Enakiete gesien.

29 Die Amalekiete woon in die Suidland, maar die Hetiete en Jebusiete en Amoriete woon in die gebergte, en die Kanaäniete woon by die see en aan die kant van die Jordaan.

30Toe het Kaleb die volk stil gemaak teenoor Moses en gesê: Laat ons gerus optrek en dit in besit neem; want ons kan dit sekerlik oorweldig.

31 Maar die manne wat saam met hom opgetrek het, het gesê: Ons kan nie teen die volk optrek nie, want hulle is sterker as ons.

32So het hulle dan slegte gerugte onder die kinders van Israel versprei oor die land wat hulle verken het, deur te sê: Die land wat ons deurgetrek het om dit te verken, is 'n land wat sy inwoners verteer; en al die mense wat ons daarin gesien het, is groot manne.

33Ons het daar ook die reuse gesien, die kinders van Enak, van die reuse afkomstig; en ons was soos sprinkane in ons oë; so was ons ook in hulle oë.

AMP

Spies View the Land

1Then the Lord spoke to Moses, saying,

2“Send men to spy out the land of Canaan, which I am going to give to the sons of Israel. From each of their fathers’ tribes you shall send a man, every one a leader among them.”

3So Moses sent spies from the Wilderness of Paran at the command of the Lord, all of them men who were heads of the Israelites.

4These were their names: from the tribe of Reuben, Shammua the son of Zaccur; 5from the tribe of Simeon, Shaphat the son of Hori; 6from the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh; 7from the tribe of Issachar, Igal the son of Joseph; 8from the tribe of Ephraim, Hoshea [*that is, Joshua*] the son of Nun; 9from the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu; 10from the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi; 11from the tribe of Joseph, that is, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi; 12from the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli; 13from the tribe of Asher, Sethur the son of Michael; 14from the tribe of Naphtali, Nahbi the son of Vophsi; 15from the tribe of Gad, Geuel the son of Machi. 16These are the names of the men whom Moses sent to spy out the land; but Moses called Hoshea the son of Nun, Joshua (*the Lord is salvation*).

17Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said to them, “Go up this way into the Negev (*the South country*); then go up into the hill country.

18See what the land is like and whether the people who live there are strong or weak, few or many,

19and whether the land in which they live is good or bad, and whether the cities in which they live are [*open*] camps or fortifications,

20and what the land is, whether it is fat (*productive*) or lean, whether there is timber on it or not. Make an effort to get some of the fruit of the land.” Now the time was the time of the first ripe grapes.

21So they went up and spied out the land from the Wilderness of Zin to Rehob [*a town in Lebanon*], at Lebo-hamath [*in the far north*].

22When they had gone up into the Negev (*the South country*), they came to Hebron; and Ahiman, Sheshai, and Talmi the descendants of Anak were there. (*Now Hebron was built seven years before Zoan in Egypt.*)

23Then they came to the Valley of Eshcol (*cluster of grapes*), and from there cut down a branch with a single cluster of grapes; and they carried it on a pole between two of them, with some of pomegranates and the figs.

24That place was called the Valley of Eshcol (*cluster of grapes*) because of the cluster of grapes which the sons of Israel cut down there.

The Spies' Reports

25When they returned from spying out the land, at the end of forty days,

26they came to Moses and Aaron and to all the congregation of the sons of Israel in the Wilderness of Paran at Kadesh, and brought back word to them and to all the congregation, and showed them the land's fruit.

27They reported to Moses and said, "We went in to the land where you sent us; and it certainly does flow with milk and honey, and this is its fruit.

28But the people who live in the land are strong, and the cities are fortified (*walled*) and very large; moreover, we saw there the descendants of Anak [people of great stature and courage].

29[The people descended from] Amalek live in the land of the Negev (*South country*); the Hittite, the Jebusite, and the Amorite live in the hill country; and the Canaanites live by the [Dead] Sea and along the side of the Jordan."

30Then Caleb quieted the people before Moses, and said, "Let us go up at once and take possession of it; for we will certainly conquer it."

31But the men who had gone up with him said, "We are not able to go up against the people [of Canaan], for they are too strong for us."

32So they gave the Israelites a bad report about the land which they had spied out, saying, "The land through which we went, in spying it out, is a land that devours its inhabitants. And all the people that we saw in it are men of great stature.

33There we saw the Nephilim (*the sons of Anak are part of the Nephilim*); and we were like grasshoppers in our own sight, and so we were in their sight."

- *God het klaar vir hulle Kanaän gegee.*
- *Wat is die gevolg van negatiewe feite?*
- *Hulle wou planne maak*

Num 14:1-9 & 20-24

1953

Omdat hulle na Egipte wil teruggaan, moet die Israeliete veertig jaar in die woestyn bly.

1TOE het die hele vergadering uitgeroep — hulle het hul stem verhef, en die volk het dié nag geweën.

2En al die kinders van Israel het gemurmureer teen Moses en teen Aäron, en die hele vergadering het aan hulle gesê: Ag, as ons maar in Egipteland gesterf het! Of as ons maar hier in die woestyn gesterf het!

3En waarom bring die Here ons na hierdie land om deur die swaard te val? Ons vroue en ons kinders sal 'n buit word. Sal dit nie beter vir ons wees om na Egipte terug te gaan nie?

4En hulle sê vir mekaar: Laat ons 'n hoof aanstel en na Egipte teruggaan.

5Toe het Moses en Aäron op hulle aangesig geval voor die hele vergadering van die gemeente van die kinders van Israel.

6En Josua, die seun van Nun, en Kaleb, die seun van Jefúnne, twee van die wat die land verken het, het hulle klere geskeur

7en die hele vergadering van die kinders van Israel toegesprek en gesê: Die land wat ons deurgetrek het om dit te verken, is 'n buitengewoon goeie land.

8As die Here 'n welbehag in ons het, sal Hy ons in hierdie land inbring en dit aan ons gee, 'n land wat oorloop van melk en heuning.

9Wees net nie teen die Here opstandig nie, en wees julle nie bevrees vir die volk van die land nie, want hulle is ons spys. Hulle beskutting het van hulle gewyk, en die Here is met ons. Wees nie bevrees vir hulle nie!

10 Toe sê die hele vergadering dat hulle gestenig moet word. Maar die heerlijkheid van die Here het in die tent van samekoms verskyn voor al die kinders van Israel.

11 Daarop het die Here aan Moses gesê: Hoe lank sal hierdie volk My verag? En hoe lank sal hulle in My nie glo nie, ondanks al die tekens wat Ek onder hulle gedoen het?

12 Ek sal hulle met die pes tref en hulle uitroei; en Ek sal jou 'n groter en sterker nasie maak as hulle.

13 Toe het Moses aan die Here gesê: Maar die Egiptenaars het gehoor dat U deur u krag hierdie volk onder hulle uit laat optrek het

14 en dit aan die inwoners van hierdie land gesê. Hulle het gehoor dat U, Here, in die midde van hierdie volk is; dat U, Here, duidelik waarneembaar verskyn; dat u wolk oor hulle staan en U in 'n wolkkolom voor hulle uit trek bedags en in 'n vuurkolom by nag.

15 As U nou hierdie volk soos een man ombring, dan sal die nasies wat die tyding aangaande U gehoor het, spreek en sê:

16 Omdat die Here hierdie volk nie kon inbring in die land wat Hy hulle met 'n eed beloof het nie, het Hy hulle in die woestyn omgebring.

17 Laat dan nou tog die krag van die Here groot word, soos U gespreek het deur te sê:

18 Die Here is lankmoedig en groot van goedertierenheid, wat die ongeregtigheid en oortreding vergewe, maar nooit ongestraf laat bly nie, wat die ongeregtigheid van die vaders besoek aan die kinders, aan die derde en aan die vierde geslag.

19 Vergeef tog die ongeregtigheid van hierdie volk na die grootheid van u goedertierenheid, en soos U hierdie volk van Egipte af tot hiertoe vergewe het.

20 Toe sê die Here: Ek vergewe, volgens jou woord.

21 Maar so waar as Ek leef en die hele aarde van die Here se heerlijkheid vol sal word,

22 al die manne wat my heerlijkheid en my tekens gesien het wat Ek in Egipte en in die woestyn gedoen het, en My nou al tien maal versoek het en na my stem nie geluister het nie,

23 hulle sal die land nie sien wat Ek aan hulle vaders met 'n eed beloof het nie, ja, almal wat My verag het, sal dit nie sien nie.

24 Maar my kneg Kaleb, omdat 'n ander gees in hom was en hy volhard het om My te volg — hom sal Ek bring in die land waarin hy gekom het, en sy geslag sal dit in besit neem.

AMP

The People Rebel

1 Then all the congregation [of Israel] raised their voices and cried out, and the people wept that night.

2 All the Israelites murmured [in discontent] against Moses and Aaron; and the whole congregation said to them, "Oh that we had died in the land of Egypt! Or that we had died in this wilderness!

3 Why is the Lord bringing us to this land [of Canaan], to fall by the sword? Our wives and children will become plunder. Would it not be better for us to return to Egypt?" [Acts 7:37-39]

4 So they said one to another, "Let us appoint a [new] leader and return to Egypt."

5 Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembly of the congregation of the Israelites.

6 Joshua the son of Nun and Caleb the son of Jephunneh, who were among those who had spied out the land, tore their clothes [as a sign of grief],

7and they spoke to all the congregation of the sons of Israel, saying, “The land through which we passed as spies is an exceedingly good land.

8If the Lord delights in us, then He will bring us into this land and give it to us, a land which flows with milk and honey.

9Only do not rebel against the Lord; and do not fear the people of the land, for they will be our prey. Their protection has been removed from them, and the Lord is with us. Do not fear them.”

10But all the congregation said to stone Joshua and Caleb with stones. But the glory and brilliance of the Lord appeared at the Tent of Meeting (*tabernacle*) before all the sons of Israel.

Moses Pleads for the People

11The Lord said to Moses, “How long will these people treat me disrespectfully and reject Me? And how long will they not believe in Me, despite all the [miraculous] signs which I have performed among them?

12I will strike them with the pestilence (*plague*) and dispossess them, and will make you into a nation greater and mightier than they.”

13But Moses said to the Lord, “Then the Egyptians will hear of it, for by Your strength You brought up these people from among them,

14and they will tell it to the inhabitants of this land. They have heard that You, Lord, are among these people [of Israel], that You, Lord, are seen face to face, while Your cloud stands over them; and that You go before them in a pillar of cloud by day and in a pillar of fire by night.

15Now if You kill these people as one man, then the nations (*Gentiles*) that have heard of Your fame will say,

16‘Because the Lord was not able to bring these people into the land which He promised to give them, therefore He slaughtered them in the wilderness.’

17But now, please, let the power of the Lord be great, just as You have declared, saying,

18‘The Lord is slow to anger, and abundant in lovingkindness, forgiving wickedness and transgression; but He will by no means clear the guilty, visiting (*avenging*) the wickedness and guilt of the fathers on the children, to the third and fourth generations [that is, calling the children to account for the sins of their fathers].’ [*Ex 34:6, 7*]

19Please pardon the wickedness and guilt of these people according to the greatness of Your lovingkindness, just as You have forgiven these people, from Egypt even until now.”

The Lord Pardons and Rebukes

20So the Lord said, “I have pardoned them according to your word;

21but indeed as I live, all the earth will be filled with the glory of the Lord. [*Is 6:3; 11:9*]

22Surely all the men who have seen My glory and My [miraculous] signs which I performed in Egypt and in the wilderness, yet have put Me to the test these ten times and have not listened to My voice,

23will by no means see the land which I swore to [give to] their fathers; nor will any who treated me disrespectfully and rejected Me see it. [*Heb 6:4-11*]

24But My servant Caleb, because he has a different spirit and has followed Me fully, I will bring into the land into which he entered, and his descendants shall take possession of it.

- *Ons God sê moenie vrees nie. Met watter ore luister ons?*
- *Wat is die gevolg as ek net volgens die feite lewe? Ek gaan die belofte mis en in die woestyn sterf.*
- *Feite: vandag - gesondheid, finansies, gesin, more kan alles weg wees.*
- *Ons jaag vrees weg deur God te glo!*

2 Kor 5:7

1953

Want ons wandel deur geloof en nie deur aanskouing nie.

AMP

for we walk by faith, not by sight [*living our lives in a manner consistent with our confident belief in God's promises*]

- *Ons misken nie feite nie, maar God sal voorsien!*

Belofte

1 Sam 17:45

1953

Maar Dawid sê vir die Filistyn: Jy kom na my met 'n swaard en met 'n spies en met 'n lans, maar ek kom na jou in die Naam van die Here van die leërske, die God van die slagordes van Israel, wat jy uitgedaag het.

AMP

Then David said to the Philistine, "You come to me with a sword, a spear, and a javelin, but I come to you in the name of the Lord of hosts, the God of the armies of Israel, whom you have taunted.

- *As jy vanaand reuse in jou lewe het, hoe gaan ek dit oorwin?*
- *Jy kom na my met feite, maar ek kom met God wat groter is as die wêreld*

Met God kan ek wen!